

L'ACTUALITAT, A LES XARXES

“Conclusió: Catalunya som un país diferent i els resultats de Madrid no fan res més que evidenciar-ho. #Elecciones4M”

PEP SIMÓ

“Molt bé, i ara que sabem qui ha guanyat allà, podem tornar a parlar del que passa aquí? #Elecciones4M”

JORDI ARRUFAT

“Avui hi ha a Catalunya 1.531 pacients ingressats dels quals 473 a l'UCI, la malaltia ha afectat 656.278 persones i ha provocat 21.922 morts. I demà, més morts. Però...ei! el problema són les esquerres i les dretes i fer la canya al bar. Déu meu. Home amb les mans al cap”

MIGUEL ALONSO

MUNICIPAL

Proactius per fer l'Aldea millor

Llegint *Los siete hábitos de la gente altamente efectiva*, un llibre intemporal escrit per l'estatunidenc Stephen Covey l'any 1989; lectura interessant que reflexiona sobre la millora professional i personal. Em fa pensar en la importància del primer hàbit que menciona, la proactivitat. Aquest és un àmbit essencial en la nostra vida personal i col·lectiva, però sobretot, en la vida política.

Stephen Covey defineix les persones proactives com aquelles que són responsables de la seva vida, que prenen la iniciativa i es responsabilitzen de fer que les coses succeeixin. Contràriament, les persones amb actitud reactiva són aquelles que es deixen influir per les circumstàncies, prenen decisions a causa del context que els envolta i

culpabilitzen terceres persones dels seus propis errors. Una actitud, per cert, massa freqüent en molts àmbits del món polític, on malauradament, cada vegada més, la reactivitat s'imposa a la proactivitat.

Tenim exemples diversos d'aquesta actitud reactiva, però per proximitat vull esmentar la que anem constatant des de fa temps a l'Aldea, el meu poble, on formo part del consistori com a regidor de l'oposició. Així, el govern municipal actual, escollit a les últimes eleccions, després de més d'una dècada de govern republicà, està portant a terme diferents actuacions com la inauguració de passejos, l'asfaltat d'avingudes, la remodelació de carrers, i moltes altres tasques que ajuden a millorar el nostre poble. Un fet que

m'agrada en la mateixa proporció que em disgusta l'actitud reactiva que mostra aquest govern envers l'anterior, al qual no desaprofito l'oportunitat de menysprear, mitjançant entrevistes, publicacions o intervencions als plenaries.

Més enllà del respecte que es mereix l'anterior govern per la feina i esforç fet a millorar el poble, caldria recordar que totes aquestes accions que ara es poden portar a terme des del govern de l'Aldea són degudes a la bona situació econòmica i financera que han heretat de l'anterior govern, ja que és un dels pobles menys endeutats de les Terres de l'Ebre, i amb un importantíssim romanent de tresoreria. A més d'haver trobat resoltes dues actuacions destacades i de llarga negociació amb l'Estat,

com van ser aconseguir per al poble la cessió de l'antiga carretera nacional i l'adquisició dels antics terrenys i edificis de la Renfe.

És per això que considero d'agrair, i també d'utilitat, que l'actual govern municipal de l'Aldea redirigeixi la seva actitud. En una situació de crisi socioeconòmica com la que estem vivint, la qual requereix els màxims esforços per donar la millor atenció i resposta a la ciutadania, estaria bé que el govern municipal treballés de forma proactiva, intentant sumar esforços i fugint de retrets injustos envers els anteriors governs.

Només amb respecte i humilitat sumarem i creixerem com a poble, per això cal recordar i reconèixer el treball dut a terme per tots els que han tingut responsabilitat de go-

Antoni Gilabert

regidor d'Esquerra Republicana de l'Ajuntament de l'Aldea

vern; i d'aquells que l'han dirigit, des de Paco Blanch, escollit primer alcalde de l'Aldea l'any 1983; passant per Jordi Gas, el seu successor i arribant al company Dani Andreu, que va ser alcalde durant catorze anys. Tots i cadascun han treballat per fer una Aldea millor. D'aquí que des d'aquest escrit reivindiqui aquest mateix esperit constructiu i proactiu per seguir fent avançar el nostre poble.

HISTÒRIA

Retrospectiva de Joan Cid i Mulet davant de l'actual conflicte diplomàtic Mèxic-Espanya

Sembla que el president del govern espanyol no pot pair el fet que el seu homònim mexicà hagi exclòs Espanya dels actes de commemoració dels 200 anys de la independència mexicana, així com del recordatori dels 500 anys de la caiguda de Tenochtitlan, la capital de l'antic imperi asteca. Les relacions estan molt deteriorades a causa de les demandes del president mexicà López Obrador, que exigeix una disculpa d'Espanya pels excessos que va cometre en la conquesta d'Amèrica. La celebració dels dos segles d'estat independent tindrà lloc el 27 de setembre, mentre que prèviament està prevista una desfilada civicomilitar el 16 de setembre, per al qual es prepara la participació de contingents militars de diversos països, entre els quals no donen cabuda a Espanya.

Just acabat el conflicte bèl·lic de 1936-1939, Mèxic va esdevenir una mena de bressol de la cultura catalana, ja que s'hi instal·là la flor i la nata de les nostres lletres. Entre els ebrencs que hi feren casa cal destacar: els escriptors Joan Cid i Mulet

(Jesús 1907-Ciutat de Mèxic 1982) i Artur Bladé i Desumvila (Benissanet 1907-Barcelona 1995), i l'editor Joan Grijalbo (Gandesa 1911-Barcelona 2002). Fou justament l'esmentat intel·lectual jesuenc catalanista qui va prendre part en uns fets històrics relacionats amb els actes commemoratius del centenari de l'himne nacional mexicà el 1954.

Va ser un moment d'intensa col·laboració entre la intel·lectualitat catalana de la diàspora i els organismes governamentals asteques. El 30 de desembre de 1954 la massa coral de l'Orfeó Català va donar el concert anual a la gran sala del Palau de Belles Arts de Ciutat de Mèxic com a homenatge a l'himne i als seus autors, el músic català Jaume Nunó i el poeta Francisco González Bocanegra. Durant aquest mateix any Cid i Mulet va publicar el seu llibre *México en un himno*, - *Génesis e historia del himno nacional mexicano*, que a la vegada comptava amb tres discs de llarga duració de la productora CBS, acompanyats d'un full explicatiu amb il·lustracions al·lusives a la

vida dels seus autors. La Secretaria d'Educació va encarregar-se de fer-lo arribar a totes les escoles del país. El consell tècnic dels llibres de text va declarar-lo oficialment llibre de consulta obligatòria. L'Institut Federal de Capacitació de Magisteri en va distribuir 40.000 exemplars i se'n va fer una versió dramatitzada de gran difusió a través d'un disc. Les lloances cap a l'escriptor ebrenc per part del president de la República Mexicana, Lázaro Cárdenas són ben explícites:

México en un himno es una obra que requiere la máxima difusión no sólo en el sector estudiantil sino especialmente en todos los hogares mexicanos, como un homenaje permanente a quienes supieron plasmar el canto patrio que simboliza y enaltece la grandeza de México.

Nombroses entitats mexicanes van encarregar-se de l'organització d'actes d'homenatge a l'himne nacional arreu de tot l'estat durant l'any del centenari. Com a exemple, el dia 8 de setembre el Club Internacional de Mujeres de Méjico va cele-

brar una gran festa en la qual Joan Cid i Mulet va ser el convidat d'honor i va pronunciar un didàctic discurs que resumia l'agitada vida musical de Jaume Nunó. L'abril de 1959 se'n publicaren la segona i la tercera edició. Posteriorment s'ha editat fins a sis ocasions. El març de 1964 aparegué un llibre de cromos sobre l'himne, com a viva mostra del gran interès que tenia Cid i Mulet a difondre'l fent servir tota mena de mitjans.

L'Institut Català de Cultura va promoure el 14 d'agost de 1963 l'estrena a la Sala Artís de l'Orfeó de l'audició dramatitzada de México en un himno (nou anys després de la publicació del llibre), la qual va gaudir d'una audiència multitudinària.

A instàncies de Joan Cid i Mulet, i en nom de l'Orfeó Català, el 15 de setembre de 1969 es va col·locar una placa a la casa de naixement de Jaume Nunó (nascut el 1824) a Sant Joan de les Abadesses. L'acte va tenir un final espectacular, ja que es va interpretar i ballar una sardana composta amb la melodia de l'himne na-

Emigdi Subirats

escriptor

cional mexicà.

Mèxic no va reconèixer mai el règim franquista. El general Lázaro Cárdenas va ser el gran avalador dels exiliats republicans durant tres dècades. A partir del referèndum per la independència de l'1 d'octubre del 1917, la Generalitat va intentar aconseguir el beneplàcit del país asteca, en ser considerat un referent moral en la defensa de causes nobles. Malgrat la simpatia que causa la revolta catalana entre bona part de la classe política mexicana, no es va concretar el suport formal al procés independentista. Els interessos econòmics a redós d'alguna multinacional de l'energia espanyola hi van tindre molt a veure.